

Lovforslagets Overgang til 2den
Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag til Sagens 2den Behand-
ling indkaldtes til næste Dags Middag Kl. 1.

Den følgende Sag paa Dagsordenen var:
Forelæggelse ved Krigsministeren
af „Forslag til Lov om Hærens Ord-
ning“,

„Forslag til Lov om Lønninger m. v.
ved Hæren“ og

„Forslag til Lov om en midlertidig
Fastsættelse af forskellige Lønninger,
Godtgørelser m. m. til Hærens Under-
korporaler og Menige samt de med disse
Klasser Ligestillede.“

Krigsministeren: I Følge Hans
Majestæt Kongens Befaling har jeg herved den
Ære at forelægge for det høie Thing
Forslag til Lov om Hærens Ordning,
Forslag til Lov om Lønninger m. v. ved
Hæren og

Forslag til Lov om en midlertidig Fastsæt-
telse af forskellige Lønninger, Godtgørelser m. m.
til Hærens Underkorporaler og Menige samt de
med disse Klasser Ligestillede.

Med Hensyn til det første af disse Lovfor-
slag, om Hærens Ordning, har jeg, ligesom
tidligere Krigsministre, stillet mig paa det Stand-
punkt, ikke at ændre mere i de bestaaende Forhold,
end der maatte anses nødvendigt, og derfor sluttet
mig saa nær som muligt til den nugældende Ord-
ning, idet Hæren jo lider og vil lide ved hyppige
Forandringer. Jeg har stillet mig den Opgave,
kun at søge at raade Bod paa de Mangler, som
Erfaringer baade her og udenfra have viist at
være til Stede, uden at jeg derfor i mindste
Maade har villet røkke ved de Grundprinciper,
der en Gang her ere vedtagne og lagte til Grund
for Hærens Ordning, ligesom jeg ogsaa har be-
stræbt mig for i det Hele taget med Hensyn til
Hærens Styrke at holde den indenfor det Budget,
som nu en Gang er vedtaget her i Thinget. De
Herrer ville af Lovforslaget, som nu vil blive om-
delt, se, hvorledes jeg har tænkt mig, at Forhol-
dene ville kunne ordnes, og jeg skal derfor ikke,

da De bedre ville kunne læse sig det til, end jeg
i Korthed vil kunne fremskille det, videre ind-
lade mig derpaa, men kun kortelig fremhæve, at
jeg foruden at holde Hæren paa den samme Stør-
relse, som den nu en Gang har, desuden har
draget Omsorg for, — saaledes som jeg før
sagde — at intet Grundprincip røffes, idet alt
det egentlige, vaabendygtige Mandskab bliver ud-
dannet. Ingen kan blive Befalingsmand, uden at
han først har været vaabendøvet som Menig, og at
Værnepligtige, som egne sig til at blive Befalings-
mænd, ogsaa for Fremtiden som saadanne finde
deres Plads i Hæren. Med Hensyn til disse sid-
ste ville De Herrere dog vide og ogsaa af Lovfor-
slagets Motiver se, at det har givet stor Vanske-
lighed at erholde det Antal, som man maatte øn-
ste, og dette har ogsaa for mig været en
væsentlig Grund — foruden den i det Hele taget
at styrke Kommandoen og Kammerne i Hæren —
til at have maattet foreslaa et mindre Antal af
disse værnepligtige Befalingsmænd, og altsaa flere
faste. Naar jeg, som jeg allerede udtalte, da jeg
første Gang havde den Ære at ytre mig her i
Salen, gaar løs paa at styrke Kommandoen og
Hærens Kammer, da har jeg til denne Hensigts-
Opnaaelse ved Fodfolket foreslaaet Regimentsind-
delingen — hvilket ogsaa tidligere er fket — saa-
ledes, at ethvert Regiment bestaar, foruden af
en Forstærkningsbataillon, af 3 Batailloner, som
alle staa med lige stærke Kadre og i Alt sættes paa
samme Fod. Det er ikke alene under fredelige
Forhold, at Regimentsinddelingen overordentlig
meget letter Administrationen og Kommandoen,
men dette er ogsaa særlig Tilfældet, naar man ta-
ger Feltforholdene for Die, thi saaledes som Trop-
perne nu maa søres i Krigen, er det vistnok en
Umulighed, som man nu her skal gjøre, at føre
6 Batailloner under Et uden Mellemled; dette
er ogsaa Noget, som er saa almindeligt anerkjendt,
at man kan sige, at alle Armeer have denne Ind-
deling. Det er imidlertid ikke Ubetydeligt, hvad
der paa denne Maade fordres for at forstærke
Kadrene og for at forstærke Kommandoerne, og jeg
har derfor maattet se hen til, hvilke Besparelser
der mulig kunde gjøres, uden derved, idetmindste
efter min Tro, paa nogen Maade at skade Hæren.
Om end ogsaa med stor Betænkelighed, og uagtet
jeg vel forud veed, at der ogsaa i Hæren vil være
delte Meininger derom, har jeg troet at kunne komme
Repræsentationen imøde ved at indskrænke Rekru-
ternes første Uddannelsesfestid fra 6 til 5 Maaneder,
foruden at der ogsaa vil finde en Indskrænkning
Sted i de senere større Øvelser, hvortil Mandskaa-